

Celes Piedrabuena

Toni Grases

Tot i que toca tots els pals, Salarich sembla predestinat a les proves de velocitat.

Xavier Salarich

agressivitat portada al límit

Sent una predilecció especial per com Jorge Lorenzo dóna gas i traça les corbes, i els ulls li fan pampallugues quan pensa en la bellesa d'Angelina Jolie, però el que més il·lusió faria al jove Xavier Salarich (11.04.1990) és disputar una prova de la Copa del Món. A dia d'avui, aquest repte encara li queda una mica llunyà, però en Xavier sap molt bé quina és la línia que ha de seguir per aconseguir fer realitat els seus somnis i ser el dia de demà un referent per als joves esquiadors.

Malla és un petit poble situat al nord de la comarca d'Osona, amb una població que majoritàriament viu de l'agricultura i la ramaderia. En aquest municipi viuen uns 260 habitants en una seixantena de masies escampades al llarg d'11 km², i un dels seus habitants més treballadors, a qui no molesta el fred i a qui li encanta veure com la neu tenyeix de blanc el paisatge, és Xavier Salarich. Un jove de 19 anys que viu l'esquí de competició a flor de pell i que somia en mantenir una progressió que el permeti arribar lluny. Amb aquesta finalitat aquest noi de la Plana de Vic entrena molt dur, ja que ell mateix reconeix: "Sóc un treballador que, gràcies al treball i a la constància, ha madurat en l'esquí". Una maduració que enguany l'ha portat a ser

un dels escollits de la Selecció Desenvolupament de la RFEDI. Té la constitució d'un esquiador de gegant, i la tècnica d'un bon eslalomista. Ara només resta que els tècnics treballin amb ell, poleixin una mica la seva tècnica, i s'estableixi aquella química especial entre preparador i corredor, perquè tal com diu en Xavier "si el tècnic és bo es progressa més ràpid. Però, si el tècnic és molt bo i no hi tens feeling, no millores ni la meitat".

Com et trobes en aquest inici de temporada?

M'estic trobant força bé, però no ens podem conformar amb el que tenim. Hem d'anar a més dia a dia.

"Sóc molt agressiu. Sempre vull guanyar i això em perjudica"

En els mesos de pretemporada, has prioritzat algun aspecte en concret de la teva tècnica?

He treballat sobretot ser més sòlid amb el cos, i buscar una posició més de centralitat damunt dels esquís, perquè jo esquiao una mica amb la posició enrederida.

Objectius per aquesta temporada.

L'objectiu principal són els Mundials Júnior (30 de gener al 6 de febrer a Mont Blanc, França).

Enguany tornes a la RFEDI després d'aquella dolenta experiència del Festival Olímpic de les Joventuts (Fojos). Com recordes aquella estada, mínima, i trencada?

Vaig estar-hi dos anys. El primer va ser molt bo, vaig millorar molt. El segon any per motius diversos vaig fer una temporada molt fluixa, vaig anar enrere, i veig just que no comptessin amb mi per la següent temporada. Sincerament, crec que em va anar bé estar un any fora de l'equip, ja que l'any passat estava supermotivats i amb moltes ganes de demostrar que podia estar un altre cop a la RFEDI.

"Tinc una gran admiració per la María José Rienda"

Si hi ets ara és per mèrits propis, què creus que han valorat més els tècnics de la RFEDI per incloure't?
Suposo que els resultats de l'any passat, que encara puc millorar moltíssim, i que em veuen amb ganes de fer-ho bé.

Sents la pressió de fer-ho bé?

No, t'hi acostumes.

Quina mena d'esquiador és Xavier Salarich?

Sóc molt agressiu, sempre vull guanyar i això a vegades em perjudica, perquè vaig molt al límit. Em costa molt baixar a conservar.

Suposo que vols guanyar sempre?

Sí, d'això es tracta. Si arribes a una cursa pensant que no guanyaràs, segur que no ho fas.

Si mirem els resultats de la passada temporada veiem, o com a mínim crec jo, que ets un esquiador força polivalent, ja que tens victòries tant en eslàlom com en gegant.

Sí, la veritat és que se'm donen més o menys igual de bé totes dues disciplines, però també m'agrada molt la velocitat.

De totes les disciplines, quina t'agrada més i perquè, o quina creus que s'ajusta més a les teves característiques físiques i tècniques?

Sincerament, m'agraden totes igual. Si em diguessin d'especialitzar-me en una sola disciplina, ara mateix no sabria quina triar. Home, per les meves característiques físiques jo hauria de ser velocista.

Per cert, com vas començar a esquiar i quan vas veure que t'havies de dedicar a la competició?

Vaig començar als dos anys i mig amb el meu pare, però no vaig començar a fer competició fins als vuit, quan em van proposar entrar al club. Ho vaig provar i em va agradar, i des d'aleshores no he parat.

Vas tenir el sport dels teus pares? Què et van dir?

Els meus pares sempre m'han recolzat, ja que el món de l'esquí els encanta. De fet, ells m'hi van introduir.

Què recordes d'aquella primera cursa FIS a la Molina, allà pel 2005?

Recordo que sortia molt enrere i que hi eren els millors d'Espanya –Ferran Terra, Paul de la Cuesta, 'Willy' Capdevila, Diego Jiménez...-. Recordo que la pista estava molt malament a la primera mànega i que vaig arribar fet pols a la meta, i, sobretot, el cabàs de segons que em van treure!

Dels nostres estadis de competició amb quin et quedes?

L'estadi que més m'agrada sense cap mena de dubte és el de Supermolina (Comella i Estadi). M'encanta perquè és una pista exigent.

Un altre?

La pista de l'Avet de Soldeu és una passada.

És molt dur dedicar-se al que tu et dediques, sempre viatjant, què és el que menys t'agrada?

No és dur perquè m'agrada i gaudeixo fent el que faig, sinó fos així ara mateix no estaria responnent aquesta entrevista. El que m'agrada menys són els dies de boira espesa. Els odio!

Com s'aconsegueix estar sempre en òptimes condicions al llarg d'una temporada tant carregada?

Fent molt de físic durant l'estiu, i durant la temporada vas fent manteniment. Però, si no es treballa el físic durant la pretemporada és impossible aguantar un hivern sencer en òptimes condicions.

A l'actualitat, quins són els esquiadors i esquiadores que t'agraden més?

M'encanta el senyor Bode Miller. És un extraterrestre. Ha fet coses que ningú més hauria pogut fer. A la Maria Jose Rienda li tinc molta admiració. És un exemple a seguir per tothom. Tot i les lesions tant dures que ha patit i el temps que ha estat fora de les pistes d'esquí, se la veu amb la mateixa il·lusió i ganes que abans de les lesions. Es nota que és feliç esquiant. Sempre té el somriure a la cara quan esquia. També admiro molt Lara Gut. Malgrat l'edat és de les millors del món, i estic segur que en aviat serà la número 1.

Veus llunyana la teva participació a la Copa del Món?

La participació no la veig molt llunyana, però fer un

Fan de Lorenzo i d'Angelina Jolie

Número favorit: 7

Color: Blau

Platja o muntanya: Quan no estic esquiant, la platja

Carn o peix: Carn

Rosses o morenes: Morenes

Bici de carretera o de muntanya: Carretera

Cotxe o moto: Tots dos

Mundial de Motociclisme o d'F1: Els segueixo tots dos. M'agraden el Lorenzo i l'Alonso.

Altres esports que practiquis: Tennis i trial.

Tens algun sobrenom? No

Algun crit de guerra o d'ànim que tinguís abans de començar una cursa? Cap en concret. El que sí que faig és animar-me a mi mateix per dins.

La paraulota que més dius quan comets una errada: No ho sé. Suposo que mai dic la mateixa, però, això sí, no són gaire maques!! jejeje

Cervesa o vi: Vi, la cervesa no m'agrada gens.

Pepsi o Coca Cola: Coca Cola.

Grup de música favorit: Escolto de tot, no en tinc cap de favorit.

L'actriu més maca és... L'Angelina Jolie.

L'actor que més t'agradi: Jason Statham.

La peli que has vist més cops: No en tinc ni idea.

La peli més desagradable que has vist mai: Hostel.

La peli que sempre et fa dormir: Totes, sempre m'a-dormo! jajaja.

A les noies, t'agrada atacar tu o que ataquin elles? Home, si t'ataquen millor, t'estalvies feina!! Però tam-poc et pots estar esperant sempre que t'ataquin, ja que se't pot passar l'arròs.

Què és el primer que mires en una noia? La mirada.

Què no falta mai en la teva maleta? L'ordinador, i la roba, és clar!

El primer que fas en entrar a l'habitació de l'hotel? Triar el llit o veure qui m'ha tocat.

Patrocinadors personals: Atomic (esquís, botes, fixa-cions, casc i ulleres), Probuca (protector bucal per a esportistes).

Entrenador: Paddy Jonson.

No s'amaga, va sempre al límit i això és un arma de doble tall.

El paper dels tècnics

A la pregunta de quins tècnics o entrenadors l'han marcat més, Xavier Salarich respon el següent: "tots en general. En cada etapa de la meua vida esportiva m'han marcat diferents entrenadors. L'entrenador que més temps he tingut, i amb el que he après a esquiar, ha estat May Luengo. Ell m'ha marcat molt perquè amb ell vaig passar de ser dels últims a ser dels primers, i, a part d'ajudar-me a millorar com a esquiador, em va ajudar molt a créixer com a persona. Però, em vaig anar fent gran i vaig haver d'abandonar la disciplina de club per entrar a la FCEH i seguir progressant com a esquiador. Aquí vaig tenir Joan Orriols, del qui també vaig aprendre molt, i al cap de dos anys vaig entrar a la RFEDI amb Roberto Boselli, amb ell vaig fer l'evolució més gran, però només el vaig tenir un any. Per sort, després de la mala temporada a la RFEDI vaig tornar a tenir Roberto Boselli, amb qui vam treballar molt a gust i vam aconseguir que tornés a estar a l'equip nacional. Tampoc em vull descuidar a l'equip tècnic de l'any passat que m'acompanyaven, el Roberto, l'Oriol Canal i Juanito Martínez, sense la seva ajuda hauria estat molt difícil fer la temporada que vam fer. I el tècnic actual, en Paddy encara no ha tingut molt temps per marcar-me, però espero que ho faci, perquè seria un bon senyal". A l'hora dels consells que sempre li vénen a un esquiador al cap, Xavier Salarich explica que "en May sempre em deia que tothom fa errors, però qui en fa menys és qui guanya. També el meu pare sempre em diu que s'ha de tenir l'autoestima alta. En les seves paraules, que has de pensar que si un altre esquiador ho pot fer, tu, que ets més ben parit, també ho pots fer".

resultat decent sí que ho veig una mica més difícil, però amb esforç i treball mirarem d'aconseguir-ho.

Tu que viatges per tot arreu, què és el que més enveges de la resta de països, de seleccions nacionals?

La veritat és que no tenim gaire per envejar. Tenim uns mitjans molt bons. Però el que ens falta, a diferència dels països capdavaners, és la cultura de l'esquí. A Àustria l'esquí és com el futbol a Espanya. Tothom esquia i per això surten ants cracs. A Espanya la majoria de la gent esquia per hobby, no pas per intentar ser un professional.

Com valores la feina que fan els clubs, per exemple el teu, el May Luengo Racing Esquí Club?

La veritat és que el meu club, de la mà de'n May és un exemple a seguir. No només ensenya als nens i nenes a esquiar sinó que, com a mi, els ajuda a créixer com a persones educades, disciplinades i exigents amb si mateixes.

Podríem dir, si no m'equivoco, que la FCEH et va recuperar la temporada passada dins del que podríem anomenar Grup ARC o Selecció Catalana, com veus aquest projecte?

Sincerament, és un gran projecte on es fa molt bona

feina gràcies a l'excel·lent equip tècnic i directiu. De fet ja es va demostrar l'any passat amb els resultats i els progressos favorables aconseguits per tots els components del grup.

Tens 19 anys, et costa molt compaginar la teua dedicació a l'esquí amb els estudis?

De moment ho porto força bé, però aquest any que he començat a estudiar administració i direcció d'empreses a la Universitat Autònoma de Barcelona, i ho veig més complicat.

"Estic segur que Lara Gut arribarà a ser una de les millors del món"

Ets millor estudiant o esquiador?

El cert és que em defenso bastant bé als estudis, però penso i espero, pel meu bé, que sigui millor esquiador.

Com prepares les curses? Estudies al detall els recorreguts? T'agrada parar-te i estudiar les traçades?

M'agrada aturar-me als llocs que veig més complicats i estudiar bé la traçada que faré.

On creus que rau l'èxit d'una bona baixada?

En aconseguir la victòria.

L'estadi que més li agrada és el Supermolina (Comella i Estadi), donada la seva exigència.

Creus que podries atrevir-te amb el descens?

Sí, ja n'he fet uns quants i és una passada. M'encanta.

On es nota més la mà d'un bon tècnic?

Si el tècnic és bo es progressa més ràpid. Però, si el tècnic és molt bo però no hi tens feeling, no millores ni la meitat. Crec que el feeling entrenador-corredor és el més important.

Creus que tens una habilitat especial per esquiar o potser és un gran treballador, que gràcies al treball i la constància ha madurat en l'esquí?

Sóc un gran treballador que, gràcies al treball i a la constància, ha madurat en l'esquí. Crec que molt poques persones tenen una habilitat especial per esquiar. Un exemple claríssim és Lara Gut, que ha arribat a davant de tot més d'hora que la majoria d'esquiadors, a tots els altres esquiadors els ha costat més temps i treball arribar-hi. Dient això no vull dir que els que tenen un do per esquiar no hagin treballat ni s'hagin esforçat. El que vull dir és que amb menys temps han arribat al mateix lloc o més endavant.

Quina importància dones a la forma física i la psicològica?

Tant una com l'altra són bàsiques. Ja pots esquiar molt bé, però si et falla un dels dos factors anteriors no rendiràs ni la meitat i o podràs seguir millorant.

"En la progressió de l'esquiador, el feeling tècnic-esquiador és bàsic"

Qui seria el teu confident, el teu millor amic a les curses?

Intento ser-ho jo mateix.

En què creus que destaquen més els altres catalans de la RFEDI: Guillem Capdevila, Ferran Terra, Paul de la Cuesta i Pol Carreras?

Aquesta pretemporada he entrenat diverses ocasions amb el Ferran, el Paul i el Pol. Crec que ens poden donar grans satisfaccions. No he coincidit mai amb el Guillem, però de ben segur que estarà a l'alçada.

En un món com l'esquí alpí de competició, veus mol-

tes enveges? Males intencions? Creus que es pot ser bona persona i prosperar?

Sincerament, sí, però a la vinya del senyor hi ha de tot, com a tot arreu.

A nivell de material, quants esquís tens, botes...?

Tinc tres parells de gegant, tres d'eslàlom, un de súper, un de descens i dos parells de botes.

Els cuides de manera especial? Tens un skiman, però t'agrada ser-hi a sobre per veure com els treballa i donar-li les darreres instruccions?

A pistes intento vigilar tant com puc per no enganxar cap pedra que pugui perjudicar l'estat del meu material, perquè, al cap i a la fi, si el material està malament l'únic perjudicat en sóc jo. Tinc molta confiança amb en Paco Alegre (l'skiman), i normalment no li he de dir res. Però si algun dia vull provar alguna cosa nova, li comento i ho valorem. És un gran professional i sempre ens demana com ens van, si volem que tregui canell d'algun punt... Estic molt a gust treballant amb ell.

Què li demanes a uns esquís? Els poses nom? Els hi parles?

No els hi he posat cap nom i tampoc hi parlo.

Va, acomiadem l'entrevista amb un joc. Qui creus que guanyarà o ho farà millor a la Copa del Món i als Jocs Olímpics, i per què?

Aposto per Bode Miller, penso que aquest any tornarà molt fort, serà el rival a batre, juntament amb Aksel Lund Svindal. ❄️

Esquiador complet i atrevit

Nou integrant de la Selecció Desenvolupament de la Reial Federació Espanyola d'Esports d'Hivern (RFEDI), al costat de Diego Jiménez i Pol Carreras, Xavier Salarich (11/04/1990) afronta una temporada molt important per a ell. Va finalitzar el passat hivern amb el cinquè lloc aconseguit en un eslàlom FIS de Pas de la Casa. La 2008/2009 va ser una temporada molt interessant per a aquest noi de la plana de Vic. Va disputar força curses FIS més enllà de les nostres fronteres, a Itàlia, Alemanya, França i Suïssa; sumant un total de cinc victòries. Tres van ser en gegant –la Molina per partida doble, a Soldeu– i dues en eslàlom, a Les Crosets (França) i a Boí; sense oblidar-nos de la segona plaça aconseguida al gegant de Les Crosets, el novè en gegant del Campionat Júnior d'Itàlia a Claviere, el cinquè en l'eslàlom de la cursa júnior de Livigno o la medalla de bronze en el súper gegant del Campionat d'Espanya Júnior de súper gegant. Uns resultats que probablement millori aquesta temporada.

